

Sygn. akt I C 159/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSO Małgorzata Boguszewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Aurelia Drecka

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017 r. w Zielonej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B. (1)

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki J. B. (1) kwotę 67.951,54 zł (sześćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt jeden złotych i 54/100) wraz z:

- a) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 464,14 zł od dnia 24 lutego 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 464,14 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- b) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5.385,44 zł od dnia 14 czerwca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 5.385,44 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- c) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.559,75 zł od dnia 5 maja 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.559,75 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- d) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.500 zł od dnia 11 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.500 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- e) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.140,06 zł od dnia 18 sierpnia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.140,06 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- f) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7.788,06 zł od dnia 20 lutego 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 7.788,06 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- g) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.869,35 zł od dnia 24 kwietnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.869,35 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- h) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.670 zł od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 3.670 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- i) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.570 zł od dnia 9 października 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.570 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- j) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.570 zł od dnia 31 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.570 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- k) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 400 zł od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 400 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- l) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.100 zł od dnia 15 kwietnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.100 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- m) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 850 zł od dnia 13 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 850 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- n) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 600 zł od dnia 19 sierpnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 600 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- o) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 550 zł od dnia 21 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 550 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- p) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 300 zł od dnia 7 listopada 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 300 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- q) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 350 zł od dnia 10 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 350 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- r) ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.493 zł od dnia 8 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.493 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- s) ustawowymi odsetkami od liczonymi kwoty 7.723,74 zł od dnia 4 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 7.723,74 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- t) ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 28.068 zł od dnia 24 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki J. B. (1) kwotę 720 zł tytułem renty płatną do 1. dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od 1 lipca 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności;

III. oddała dalej idące powództwo;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.198,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z zasądzonych na rzecz powódki J. B. (1) w pkt I wyroku roszczenia kwotę 76,64 zł tytułem brakujących kosztów;

VI. obciąża stronę pozwaną obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze kwoty 562,03 zł tytułem brakujących kosztów.

Sygn. akt I C 159/16

UZASADNIENIE

Powódka J. B. (1), zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika w pozwie skierowanym przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W. domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 34.739,80 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia i rehabilitacji wraz z odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie, kwoty 36.000 zł tytułem

odszkodowania za opiekę nad nią sprawowaną oraz kwoty 7.723,74 zł tytułem odszkodowania za utracone dochody wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powódka podała, iż na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 30 lipca 2011 r. doznała ciężkich obrażeń ciała. Materialnoprawną podstawę dochodzonych roszczeń upatruje w treści art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c.

W odpowiedzi na pozew / k. 125-129 / strona pozwana TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powódki kosztami procesu.

W uzasadnieniu pisma strona pozwana zakwestionowała zasadność i celowość poniesionych kosztów z tytułu udzielonych jej prywatnych świadczeń zdrowotnych. Strona pozwana zakwestionowała roszczenie powódki z tytułu opieki sprawowanej przez osoby trzecie oraz wysokość stawki za godzinę jej sprawowania. Podważyła także zasadność roszczenia z tytułu utraconych dochodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 lipca 2011 r. powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu. Bezpośrednio po zdarzeniu została przetransportowana do Oddziału Neurochirurgii i N. Szpitala Wojewódzkiego w Z.. W dniu 11 sierpnia 2011 r. powódka została przeniesiona do Zakładu (...) tamt. Szpitala, na którym przebywała do dnia 2 grudnia 2011 r.

/ okoliczności bezsporne /

W wyniku zdarzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci wielomiejscowych złamań kręgow (złamanie wyrostków poprzecznych C2 z przemieszczeniem odłamów kostnych do kanału kręgowego, złamanie trzonu, wyrostka poprzecznego prawego i łuku C4 z przemieszczeniem odłamów kostnych do kanału kręgowego) ze stłuczeniem rdzenia kręgowego, krwiakiem w kanale kręgowym na poziomie od C2 do C5 i następowym porażeniem czterokończynowym.

/ dowód:

- opinia dr n. biol. J. B. (2) k. 203-210 /

Po zdarzeniu przez okres 1 roku powódka wymagała opieki i pomocy osób trzecich w wymiarze 6 godzin dziennie (pomoc w umyciu głowy, toalecie ciała, czynnościach fizjologicznych, pielęgnacji przeciwodleżynowej, przygotowaniu i spożywaniu posiłków, ubieraniu się, rehabilitacji, asekurowaniu chodu i innych czynnościach życia codziennego). Po tym okresie opieka i pomoc były konieczne w wymiarze 4 godzin dziennie przez okres 2 lat (pomoc w ubieraniu górnych części bielizny i garderoby, myciu głowy i górnych części ciała, rehabilitacji, poruszaniu się, uczęszczaniu na rehabilitację i kontrole lekarskie, przygotowywaniu posiłków, dojeździe i powrocie z pracy).

W okresie późniejszym i nadal powódka wymaga opieki w wymiarze 2 godzin dziennie (toaleta górnych części ciała, ubieraniu bielizny i garderoby na górne części ciała, przygotowywaniu posiłków, rehabilitacji, uczęszczaniu na wizyty lekarskie i rehabilitacyjne itp.) Opiekę nad powódką sprawował jej mąż z pomocą syna oraz jej siostry, doraźnie pomagała powódce osoba zatrudniona przez męża.

Aktualnie powódka uskarża się na osłabienie kończyn górnych, zaburzenia czucia temperatury, dotyku rąk i nóg, zawroty głowy, zaburzenia równowagi, ma problemy z utrzymaniem moczu. Z uwagi na ograniczenie ruchomości w stawach barkowych wymaga pomocy w myciu, ubieraniu się, przygotowywaniu posiłków. Powódka systematycznie przyjmuje leki przeciwbólowe i psychotropowe, raz w miesiącu korzysta z prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych, zalecone ćwiczenia następnie wykonuje w warunkach domowych.

/ dowody:

- opinia biegłego dr. n.med. J. S. k. 169,

- zeznania świadka M. B. na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2016 r. czas trwania 00:02:33-00:23:07, k. 145,

- przesłuchanie powódki J. B. (1) na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2017 r. czas trwania 00:05:22-00:23:55 /

Powódka poniosła koszty leczenia i rehabilitacji w łącznej wysokości 32.939,80 zł. Koszty leczenia, konsultacji lekarskich i rehabilitacji są zasadne i celowe. Leczenie rehabilitacyjne powódki jest postępowaniem długotrwałym i winno być przeprowadzone bez zbędnych przerw, co zapewnia utrwalenie uzyskanych efektów. Dostępność korzystania z leczenia rehabilitacyjnego w ramach świadczeń gwarantowanych przez NFZ, jest znacznie ograniczona, stąd też zważając na istotę biologicznych skutków zdrowotnych wypadku powódki, korzystanie z odpłatnych zabiegów rehabilitacyjnych, było uzasadnione. Obecnie powódka nie wymaga stosowania zabiegów rehabilitacyjnych przy udziale fizjoterapeuty, natomiast powinna wykonywać ćwiczenia samodzielnie np. w warunkach domowych oraz korzystać z zabiegów akwiterapii.

/ dowody:

- faktury k. 78-79,81-86,88-108, akta szkody,

- opinia biegłej sądowej M. C. specjalisty neurologa k. 155-157,

- opinia biegłego dr. n.med. J. S. k. 169,

- opinia dr. n. biol. J. B. (2) k. 203-210 /

W dniu 18 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną w wyniku przedmiotowego zdarzenia krzywdę.

/ okoliczności bezsporne /

Sąd zważył, co następuje.

Na kanwie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd doszedł do przekonania o częściowej zasadności żądania.

Nie ulega wątpliwości, iż strona pozwana TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. odpowiada w zakresie odpowiedzialności OC sprawcy wypadku. Strona pozwana nie kwestionowała podstawy swej odpowiedzialności w toku niniejszego procesu. Spór w niniejszej sprawie sprowadza się zatem wyłącznie do rozmiaru należnego powódce świadczenia.

Podstawą żądania wynikającego ze zwiększonych potrzeb powódki w zakresie zapewnienia jej opieki jest przepis art. 444 § 1 k.c. Zgodnie z powołanym przepisem w razie wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd wziął pod uwagę wnioski biegłego sądowego w zakresie chirurgii urazowo-ortopedycznej, przyjmując że w pierwszym okresie po wypadku przez okres 1 roku powódka wymagała opieki i pomocy osób trzech w wymiarze 6 godzin dziennie, natomiast po tym okresie opieka i pomoc były konieczne w wymiarze 4 godzin dziennie. Przy uwzględnieniu pobyków powódki w szpitalu, tj. od 30 lipca 2011 r. – 2 grudnia 2011 r. czasookres sprawowanej przez członków rodziny powódki opieki wyniósł łącznie 2274 godzin. Sąd przyjął godzinową stawkę opieki nad powódką w wysokości 12 zł. Sądowi z urzędu z innych spraw tego rodzaju wiadomym jest, iż koszty opieki nad osobami z urazami kształtują się w wysokości od 10 do 15 zł za jedną godzinę. Dokonane zatem w sprawie ustalenia pozwoliły uznać żądanie powódki do kwoty 27.288 zł.

Za zasadne Sąd uznał też żądanie powódki o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania z tytułu poniesionych przez nią kosztów leczenia i rehabilitacji, tj. zakupu leków oraz kosztów wizyt lekarskich do łącznej kwoty 32.939,80 zł, na co powódka przedłożyła stosowne rachunki oraz faktury. Sąd, mając na uwadze wnioski opinii biegłego, nie uwzględnił

kosztów zakupu okularów, gdyż powódka nie wykazała, aby ich zakup pozostawał w związku z wypadkiem. W opozycji do twierdzeń strony pozwanej Sąd w oparciu o treść opinii biegłych ustalił, że podjęte przez powódkę prywatne leczenie rehabilitacyjne, było w pełni uzasadnione.

Bieg początkowego terminu naliczania ustawowych odsetek w spełnieniu świadczenia wynika z różnych terminów w jakich ubezpieczycielowi zgłoszono poszczególne roszczenia. Data doręczenia stronie pozwanej wezwania do zapłaty wystosowanego przez powódkę roszczenia w zakresie kwoty 5.285,44 zł oraz 4.418,06 zł jest niemożliwa do zweryfikowania. Sąd przyjął jednak, że strona pozwana zapoznała się z żądaniem powódki w piśmie opatrzonym najwcześniejszą prezentatą strony pozwanej odwzorowaną na wydrukach z akt szkody.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jak i korzyści dla poszkodowanego, gdyby szkody mu nie wyrządzono. W orzecznictwie przyjmuje się, że szkodą w przypadku utraconych korzyści jest szkoda, którą określa to, co nie weszło do majątku poszkodowanego na skutek zdarzenia wyrządzającego tę szkodę, a inaczej mówiąc, to, co weszłoby do majątku poszkodowanego, gdyby zdarzenie wyrządzające szkodę nie nastąpiło (por. wyrok SN z dnia 18 stycznia 2002 r., I CKN 132/01, LEX nr 53144). W piśmiennictwie prawniczym wskazuje się natomiast, że jedną z postaci szkody polegającej na utraconych korzyściach może być utrata lub obniżenie zarobków w sytuacji szkody na osobie. W niniejszej sprawie utraconą część dochodu powódki (w postaci wynagrodzenia za pracę) z tytułu niemożności wykonywania pracy zawodowej należy traktować jak korzyści majątkowe, które powódka mogłaby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono jej szkody. Stąd też Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione w aspekcie art. 361 k.c.; w ocenie Sądu powódka wykazała, iż suma utraconego dochodu zamyka się kwotą pozwem dochodzoną. Sąd nie znalazł przy tym podstaw by podważyć wiarygodność zaświadczenia z dnia 25 lutego 2015 r. / k. 70 /, które zostało wystawione w odpowiedniej formie i zawiera wszystkie niezbędne elementy.

Nie powielając argumentacji dotyczącej terminów naliczania odsetek ustawowych analogicznie jak w rozważaniach prowadzonych powyżej o odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, albowiem roszczenie obejmujące kwotę 7.723,74 zł przedstawione zostało stronie pozwanej w piśmie doręczonym w dniu 18 marca 2015 r., zasadne zatem staje się naliczenie odsetek od zasądzonej kwoty od dnia 4 czerwca 2015 r.

Materialnoprawną podstawą żądań powoda w zakresie renty z tytułu zwiększonych potrzeb był przepis art. 444 § 2 k.c. Zgodnie z treścią przepisu jeżeli zwiększyły się potrzeby poszkodowanego, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. W judykaturze konsekwentnie przyjmuje się, że zasądzenie renty z tytułu zwiększenia się potrzeb poszkodowanego aktualne jest wówczas, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu do stanu sprzed wyrządzenia szkody. Renta ta jest środkiem wyrównania np. kosztów stałej opieki pielęgniarstwa, odpowiedniego żywienia, kosztów stałych konsultacji medycznych i lekarstw. Przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 k.c. nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi wydatki z tym związane. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb, jako następstwa czynu niedozwolonego (por. z wyrokiem SN z dnia 11 marca 1976 r., IV CR 50/76, OSNC 1/1977, poz. 11 i z wyrokiem SA w Łodzi z dnia 6 listopada 2013 r., I ACa 528/13, LEX nr 1394237).

Sąd przychylił się do zaproponowanej przez powódkę kalkulacji przyjmując wymiar niezbędnej opieki na poziomie 2 godzin, co przy uwzględnieniu przyjętej godzinowej stawki opieki 12 zł/h, a niewygórowanej w ocenie Sądu i w odniesieniu do miesięcznego jej wymiaru (30 dni), kwota z tego tytułu zamykała się w sumie 720 zł miesięcznie (2 h x 12 zł x 30 dni). Fakt ponoszenia całego ciężaru opieki nad poszkodowanym w czasie leczenia i rehabilitacji przez członków najbliższej rodziny nie zwalnia osoby odpowiedzialnej od zwrotu kwoty obejmującej wartość tych świadczeń (zob. orz. Sądu Najwyższego z 4 marca 1969 r., I PR 28/69, OSN 1969, Nr 12, poz. 229; orzeczenie Sądu Najwyższego z 4 października 1973 r., II CR 365/73, OSN 1974, Nr 9, poz. 147).

Dokonując ustalenia stanu faktycznego Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchiwanej w sprawie powódki oraz zeznaniom słuchanego w sprawie świadka. Treść przesłuchania osobowego źródła dowodowego nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd nadał również moc dowodową opinii sporządzonych w sprawie biegłych. Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w w/w opinii biegłych, albowiem sporządzone one zostały w sposób fachowy, wyczerpujący i kompletny. Nadto uwzględniły wszelkie okoliczności niezbędne dla rozstrzygnięcia w sprawie, wobec czego Sąd w całości przyznał im wartość dowodową.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd oparł na treści art. 100 k.p.c. Powódka uległa swemu żądaniu w 12% – domagając się zasądzenia kwoty 87.104 zł przy uwzględnieniu żądania do kwoty 67.591,54 – i w tej części winna partycypować w kosztach procesu.

Na koszty procesu składa się kwota 3.924 zł tytułem opłaty od pozwu, opłata od rozszerzonego powództwa w wysokości 432 zł, wynagrodzenie pełnomocników w kwocie po 7.200 zł (łącznie 14.400 zł), zwrot opłat za udzielenie pełnomocnictwa w kwocie po 17 zł (łącznie 34 zł) oraz zwrot wydatków 1.000 zł – łącznie 19.790 zł. W tej sumie powódka winna partycypować w kwocie 2.374,80 zł, zaś strona pozwana w kwocie 17.415,20 zł.

Powódka poniosła koszty w kwocie 12.573 zł, na które składa się uiszczona opłata od pozwu w kwocie 3.924 zł, opłata od rozszerzonego powództwa w wysokości 432 zł, kwota 7.217 zł wynagrodzenia pełnomocnika wraz z opłatą od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 1.000 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłych. Po stronie powódki istnieje nadwyżka kosztów, które ponieść winna strona pozwana w sumie 10.198,20 zł i tą kwotę Sąd zasądził w pkt IV wyroku od strony pozwanej na rzecz powódki.

Rozstrzygnięcie dotyczące nieuiszczonych kosztów sądowych Sąd oparł na treści art. 113 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd, na podstawie art. 113 ust. 3 ww. ustawy, nakazał w pkt V wyroku ściągnąć z zasądzonego na rzecz powódki świadczenia obciążającą ją część wydatków w kwocie 76,64 zł. Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ww. ustawy, nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze kwotę 562,03 zł.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji wyroku.